

[Poul Møller.]

Jeg har derfor tilladt mig at stille dette spørgsmål. Jeg har set cirkulæret af 18. august 1959, og jeg kan ikke se, at det giver nogen klar hjemmel for justitsministeren til at give sin egen departementschef, der er revisionsmyndighed for politikassen samtidig, et repræsentationstillæg på 6.000 kr. Man har i dette cirkulære af 18. august 1959 udtrykkeligt fremhævet, hvilke myndigheder der kunne få repræsentationstillæg, og her er ikke nævnt justitsministeriets embedsmænd og naturligvis heller ikke justitsministeriets departementschef.

Jeg vil derfor bede den højtærede justitsminister give folketinget en redegørelse for, hvorfor han uden godkendelse fra bevillingsmyndighederne har tillagt justitsministeriets departementschef et repræsentationstillæg på 6.000 kr.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Damsgaard har vist mig den venlighed at give mig lejlighed til i finansudvalget og det ærede medlem hr. Poul Møller har vist mig den endnu større venlighed at give mig anledning til over for det høje ting og offentligheden at redegøre for denne sag, der i dele af pressen har givet anledning til kritiske kommentarer.

Som nævnt drejer sagen sig om det repræsentationstillæg på 6.000 kr., som jeg har resolveret udbetalt af Københavns politikasse til departementschefen i justitsministeriet fra den 1. januar 1960. Spørgsmålet kunne besvares ganske kort, men da jeg er interesseret i at få de misforståelser, som synes at foreligge, bragt ud af verden, skal jeg udtale følgende.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller nemlig spørger, hvorfor jeg uden om bevillingsmyndighederne har godkendt denne udbetaling, kan jeg besvare det med, at det har jeg gjort, fordi jeg har hjemmel til det. Hjemmelen findes i den almindelige beføjelse, som tilkommer justitsministeren til på dette område at tillade udbetalinger til formål, der har tilknytning til politikassens net. Bestemmelsen herom findes i § 1, stk. 1, i justitsministeriets cirkulære af 18. august 1959 om anvendelse af politikassernes midler. Det bestemmes heri, at lån eller tilskud af politikassernes midler som regel kun kan ydes med justitsministeriets til-

ladelse i hvert enkelt tilfælde, bortset fra tilfælde hvor udgifternes afholdelse af politikasserne er hjemlet ved lov eller bekendtgørelse. Den for justitsministeren i denne bestemmelse givne hjemmel er ved forelæggelse af cirkulæret for finansministeriet i sin tid godkendt af dette ministerium.

Om selve baggrunden for den trufne beslutning vil jeg oplyse følgende. I august 1950 blev det med finansministeriets tilslutning bestemt, at der skulle ydes den daværende departementschef i justitsministeriet, under hvem justitsministeriets forretninger vedrørende politiet da henhørte, et repræsentationstillæg, der fastsattes til 2.400 kr. for 1949-50 og til 3.000 kr. årlig fra den 1. april 1950. Departementschefen opnåede herved med hensyn til repræsentationsudgifter at blive ligestillet med en række højere polititjenestemænd. Repræsentationstillægget blev, ligeledes med finansministeriets tilslutning, udbetalt af den under Københavns politi hørende, nu ophævede „kosterfond“, hvis midler anvendtes til sådanne formål, hvortil udgifterne nu udredes af Københavns politikasse.

Fra den 1. november 1951 blev justitsministeriets departement i det hele henlagt under én departementschef, hvorved ordningen bortfaldt. Udviklingen i de senere år har imidlertid medført en meget betydelig vækst at de repræsentative opgaver, som påhviler departementschefen.

Jeg vil her gerne med den højtærede formands tilladelse citere den skrivelse af 8. november i år, som jeg sendte 3. revisionsdepartement i anledning af dets forespørgsel om, fra hvornår og med hvilken hjemmel repræsentationstillægget er ydet. Det hedder heri:

„Efter de almindelige retningslinjer for anvendelsen af politikassernes midler bliver udgifterne til repræsentative formål inden for politikassens net med enkelte undtagelser afholdt af politikasserne. Departementschefens repræsentationsudgifter, der danner grundlag for den trufne ordning, hidrører for langt den største dels vedkommende fra hans tilknytning til politikassens net dels som indehaver af chefstillingen i det ministerium, der varetager den administrative ledelse af politiet, dels som deltager i det intense internationale samarbejde inden for politikassens-